

TIL ALLE KRISTNE I VERDEN

*Budskap fra møtet i Mexico City, 8.—20. desember 1963,
arrangert av Kirkenes Verdensråds kommisjon for
verdensmisjon og evangelisering*

1. Vår verden omformes hurtigere enn den noengang har gjort. Nye livsmønstre tar form for hele menneskeslekten. I disse revolusjonerende omveltninger spiller vitenskap og teknikk en avgjørende rolle. Dette betyr to ting: Skarer av mennesker får mulighet til større frihet, større sikkerhet, mer fritid og mer menneskeverdig liv. Men det reiser også det store spørsmål: Skal teknikken bli menneskets tjener eller herre? Dette er et spørsmål om liv eller død for verden.

2. Vi som kjenner Bibelens Gud, vet at menneskets voksende herredømme over naturen er Guds gave, men også at det er et tillitsverv som må utføres med ansvar overfor Gud. Guds herredømme er den eneste sikkerhet for menneskets frihet.

3. Fordi vi vet dette, fremholder vi følgende:

a. Vi fremholder at denne verden er Guds verden. Vår tids forvirring er et resultat av den stilling mennesket har tatt, enten i lydighet eller i ulydighet, til den levende Gud. Menneskene kan være uvitende om dette. De kan ignorere det. Men det faktum står fast at Gud er ikke bare skapelsens, men også historiens Herre. Det som hender i verden i vår tid, står i Guds hånd, selv når menneskene ikke anerkjenner Ham. Vi er kalt til å bestrebe oss på å nå en klar forståelse av den sekulariserte verden og til å se Guds vilje i denne. Dette betyr at vi må søke å erkjenne hva som er i samsvar med hans hensikt og hva som er under hans dom. Derfor hilser vi med glede alle de muligheter for et rikere liv som nå ligger åpne for menneskene, men vi hevder at mennesket er fritt bare i Guds tjeneste. Hvis det vegrer seg for å tjene ham, vil mennesket bli en slave av andre makter og tilslutt ødelegge seg selv.

b. Vi fremholder at den Gud som hersker over denne verden har åpenbart seg i Jesus Kristus. Han som er kirkens hode er Herre over alle. Hans navn er over alle navn. Hans kjærlighet gjelder alle mennesker. Han døde og oppsto for alle. Derfor kan vi gå til mennesker av en annen tro eller til de som ingen tro har i ydmykhet og tillit, for det evangelium vi forkynner, er beretningen om hva Gud har gjort og fremdeles gjør for alle mennesker. Alle har rett til å vite dette, og de som vet det, er forpliktet til å gjøre det kjent. Ingen, og aller minst de kristne, kan hevde at det ikke betyr noe hva menneskene tror, så lenge de tror på noe. Det viktigste spørsmål i menneskelivet er spørsmålet om hvem Gud er, og svaret har vi i Jesus Kristus. Det kristne vitnesbyrd hviler ikke på noen overlegenhet hos de kristne, men ene og alene på oppdraget fra Kristus, han som kom for alle menneskers skyld – oppdraget å gjøre ham kjent for alle. Misjon er troens prøvesten.

c. Vi fremholder at alle kristne er kalt til å gå inn for denne oppgave sammen. Vi tror at tiden nå er inne til å planlegge og handle i fellesskap. Det faktum at Kristus ikke er delt, må komme klart til uttrykk i selve strukturen av misjonsarbeidet. De nåværende organisatoriske former for misjonsvirksomheten gjenspeiler ikke tydelig nok denne kjensgjerning, men skjuler den tvert imot ofte. Det er nødvendig for alle kirker å trekke vidtrekkende følger av dette forhold.

d. Vi fremholder derfor at denne misjonsoppgave er én og krever enhet. Den er én, fordi evangeliet er ett. Den er én, fordi kirkene i alle land stilles overfor den samme oppgave. Den er én, fordi hver eneste kristen menighet i hele verden er kalt til å vise Guds kjærlighet i Kristus, i vitnesbyrd og tjeneste for mennesker i deres omgivelser. Den krever enhet, fordi den er en lydighetshandling mot én Herre, og fordi vi ikke kan vitne med overbevisning for den sekulariserte eller for den ikke-kristne verden hvis vi isolerer oss fra hverandre. Vi trenger de gaver Gud har gitt til hver enkelt kirke i hele kirkens vitnesbyrd.

e. Vi fremholder at dette uvegerlig innebærer at vi må over-

skride grenser. Dette gjør den kristne misjonær som forlater en kultur og sitt eget folk for å gå til folk med en annen kultur og forkynne Kristi evangelium. Dessuten er det et stadig større antall menn og kvinner som går til andre land enn deres eget, som kristne, i handel og industri, eller i faglige yrker eller regjeringstjeneste. Dette er en toveis-trafikk, og alle disse mennesker trenger forbønnens støtte fra den menighet de går ut fra.

Men det er også andre grenser vi må overskride: Den kristne menighet må erkjenne at Gud sender den inn i en sekularisert verden. De kristne må leve og virke i denne verden — på kontor, i fabrikk, skole og jordbruk, og i arbeidet for fred og rettferdighet i sosiale og rasemessige forhold. I denne oppgave må de søke Den Hellige Ånds kraft til å vitne i ord og liv om den levende Guds virkelighet på den måte og i den utstrekning det er mulig å gjøre dette.

4. Vi fremholder derfor at denne misjonsbevegelse nå omfatter kristne i alle seks kontinenter og i alle land. Den må bli hele kirkens felles vitnesbyrd og bringe hele evangeliet til hele verden. Vi øyner ennå ikke alle de forandringer dette vil kreve, men vi går fremover i tro. Guds hensikt står fast: å sammenfatte alt i Kristus. I dette håp innvier vi oss påny til hans misjon i enhetens ånd og i ydmyk avhengighet av vår levende Herre.